

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători - Timofti Vladimir, Diaconu Iurie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. Gh., prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 25 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Parfenii Vladimir Xxx, născut la xxxx, originar din s. Xxx, reg. Xxx, Xxx și domiciliat în or. Xxx, str. Xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.12.2016 – 07.03.2017 (prima instanță);
2. 05.04.2017 – 25.05.2017 (instanța de apel);
3. 19.07.2017 – 11.10.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 07 martie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Parfenii Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Parfenii Vladimir, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Parfenii Vladimir, având scopul și intenția primirii banilor pentru sine, susținând că are influență asupra procurorului în Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu, care exercită urmărirea penală pe cauza penală, în învinuirea lui Teacă Anatolie, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în perioada de timp începând cu luna februarie 2016 a pretins bani în sumă de 1000 euro, pentru sine, susținând că are influență asupra procurorului în Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu, pentru ca ultimul să adopte o decizie privind încetarea urmăririi penale, cu liberarea de răspundere penală pe Teacă Anatolie, în temeiul art. 55 Cod penal și atragerea acestuia la răspundere contravențională. Ulterior, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Parfenii Vladimir a pretins și a primit la data de 21

noiembrie 2016 pe str. Ștefan cel Mare în apropierea BC „Energbank” SA din or. Leova, de la Teacă Anatolie, bani în sumă de 800 euro, în aceleași scopuri pentru sine, susținând că are influență asupra procurorului în Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu, pentru ca ultimul să adopte o decizie privind încetarea urmăririi penale, cu liberarea de răspundere penală pe Teacă Anatolie, în temeiul Legii cu privire la amnistie, fapt care l-ar exonera de răspundere penală în mod integral.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 326 alin. (1) Cod penal, - traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Palencu Radu, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Parfenii Vladimir să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, argumentând prin faptul că la numirea pedepsei inculpatului Parfenii Vladimir au fost eronat aplicate dispozițiile legale și anume cu privire la suspendarea condiționată motivând că nu s-a atestat o căință sinceră, mai mult declarațiile inculpatului de recunoaștere a vinovăției fiind formale și lipsite de detalii, în cadrul audierilor în calitate de bănuit și apoi învinuit nu a recunoscut vina, a contestat careva acte și acțiuni procesuale, a tergiversat intenționat mersul urmăririi penale.

De asemenea a invocat că prima instanță a omis să se expună asupra documentelor prin prisma art. 162 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penală, și că în aceste circumstanțe nu se va atinge scopul cerut de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2017, apelul declarat s-a respins ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că în sentința adoptată de prima instanță, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Parfenii Vladimir în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, s-a făcut o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de

vedere al pertinentei, concludenții, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Parfenii Vladimir în fapta incriminată, și făcând încadrarea juridică justă a acțiunilor acestuia, în acest sens sentința nefiind contestată.

Cât privește argumentul procurorului precum că prima instanță nu s-a expus în privința documentelor, recunoscute ca probe prin prisma art. 162 alin. (5) pct. 5 Cod de procedură penală, nu a fost luat în considerație, deoarece instanța de apel a conchis că prima instanță s-a expus asupra corpurilor delictive pe cauză, și anume pachetele nr. 3 și nr. 4 au fost lăsate la dosar, iar bancnotele în număr de 6 bucăți a câte 100 euro și 8 bucăți a câte 50 euro să fie trecute în venitul statului.

Instanța de apel a menționat, că la stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de solicitarea acestuia privind examinarea cauzei în baza probelor acumulate la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a considerat, că inculpatului Parfenii Vladimir i-a fost stabilită pedeapsa proporțională faptei comise de către acesta, pedeapsa aplicată fiind una echitabilă, prima instanță corect concluzionând, că corectarea inculpatului este posibilă și fără privarea reală a acestuia de libertate.

În opinia instanței de apel, pedeapsa penală stabilită inculpatului, cât cea principală sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an, reprezintă o pedeapsă proporțională faptelor comise de către inculpatul Parfenii Vladimir și este una echitabilă, care este pasibilă să atingă scopurile pedepsei penale: de corectare, reeducare și restabilire a echității sociale, la caz nefiind stabilite impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel nu a fost de acord cu argumentul apelantului precum că prima instanță la emiterea sentinței nu a stabilit căința sinceră a inculpatului, deoarece se combat prin materialele cauzei.

La fel, s-a respins ca neîntemeiat și argumentul procurorului precum că prin acțiunile inculpatului în mod intenționat a fost tergiversat mersul urmăririi penale deoarece, instanța de apel constatând din materialele cauzei că infracțiunea a fost săvârșită pe 21 noiembrie 2016, ziua în care inculpatul Parfenii Vladimir a fost luat în flagrant, iar sentința atacată a fost emisă pe 07 martie 2017, astfel, instanța de apel a considerat că urmărirea penală și dezbaterile judiciare au fost efectuate în termene rezonabile fapt ce contravine cu argumentul apelantului.

Astfel, instanța de apel a reținut comportamentul inculpatului, care pe parcursul întregului proces penal a stat ferm pe poziția de recunoaștere a vinovăției, contribuind la descoperirea infracțiunii, inclusiv prin înaintarea cererii privind examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, s-a căit sincer în fapta comisă și regretă de acțiunile ce au avut loc. A mai menționat, că, ultimul nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru și la caz nu este

rațional, ca Parfenii Vladimir să execute real pedeapsa stabilită, or, pentru a determina inculpatul la un comportament adecvat în societate, acesta urmează să suporte pedeapsa penală, însă corectarea și reeducarea lui poate avea loc în condițiile non private de libertate, pentru că legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Luând în considerație cele enunțate, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii argumentelor formulate în apelul declarat de către procuror, urmând a fi respinse, instanța de apel nestabilind temeiuri pentru intervenirea în conținutul sentinței în vederea modificării termenului sau modului de executare a pedepsei, stabilită inculpatului Parfenii Vladimir, sentința fiind menținută fără modificări.

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. Gh., indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște pe Parfenii Vladimir vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis invocând că:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- pedeapsa stabilită inculpatului nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului;
- instanța de apel nu s-a expus asupra documentelor prin prisma art. 162 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penal;
- au fost eronat aplicate dispozițiile legale și anume cu privire la suspendarea condiționată motivând că nu s-a atestat o căință sinceră, mai mult declarațiile inculpatului de recunoaștere a vinovăției fiind formale și lipsite de detalii, în cadrul audierilor în calitate de bănuț și apoi învinuit nu a recunoscut vina, a contestat careva acte și acțiuni procesuale, a tergiversat intenționat mersul urmăririi penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, recursul procurorului fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de

recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele din recurs, invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f. d. 65-66, vol. II) corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, care este mai puțin gravă, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 1) subpct. 1 Cod de procedură penală, a menținut sentința primei instanțe, prin care s-a stabilit pedeapsa echitabilă aplicată inculpatului, în limitele sancțiunii, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la ilegalitatea deciziei, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în prezenta decizie (pct. 5) și f. d. 66, vol. II, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocată de procuror, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. Gh., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Parfenii Vladimir Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 octombrie 2017**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Timofti Vladimir

Diaconu Iurie